

Béke és Jóság



Kedves Testvéreink!

AZ ÚR ADJON NEKED BÉKÉT!

Assisi Szent Ferenc földi élete 1226. október 4. előestéjén ért véget. Mi, az ő testvéri közössége, évről évre mégsem halálára emlékezünk, hanem boldog átmenetelét (tranzitusát) ünnepeljük. Kisebb testvérré lett, egyszerűen és örömmel hirdette Jézus Krisztus Evangéliumát, énekelve dicsérte a Teremtőt, aki egyedül jó. Példáját követve mi is szívből megvalljuk: egyedül Isten jó. „Ő az áldás, ő a béke.” Mi, magyar ferencesek, Őt akarjuk befogadni és Őt, az áldást és a békét mindenkinek továbbadni.

Ez a szándék vezet különösen a mai időkben, amikor oly sok dolog aggodalmat kelt bennünk, körülöttünk. Miközben mindennapjaink békességét és jólétét fenyegetve érezzük a szomszédos országban dúló háborút, az energiaválság vagy más külső körülmények miatt, egy belső elbizonytalanodást is tapasztalunk. Sokan kérdeznak minket, ferenceseket, miről mit gondolunk, s a kérdés mögött gyakran ott a tanácstalanság és az aggodalom. Miközben körülöttünk annyi biztosnak hitt dologról kiderül, hogy csak átmeneti, úgy érezhetjük, mintha a mi életünkben is elveszett volna a biztos támpont.

Ehhez társul az a jelenség is, hogy társadalmunkban általánosan jelen van hitünk és hívő életünk egyes elemeinek vagy alapvető igazságainak megkérdőjelezése, akár a magukat hívőnek kijelentő emberek körében is. Vannak olyan társadalmi változások, eszmék és gyakorlatok, amelyek gyakran keresztény gyökerű – vagy legalábbis a keresztény gondolkodásban és életben is használt – kifejezésekkel élnek (pl. lelkiismeret, szabadság, személy, tolerancia, szeretet), de épp a gyökértől, Isten létének igazságától, jelenvalóságától elszakítva, elszakadva istentelen zűrzavart produkálnak. Mindez nem kis bizonytalanságot okoz hívők és nem hívők körében egyaránt. Sok világi és szerzetes testvérünkkel együtt keressük, hogyan tudunk igaz és hiteles választ adni mindezenre.

Bűnbánat

Mindenekelőtt beismerjük, hogy gyakran a mi bűneink is akadályai annak, hogy Isten jóságát felismerjük és elhiggyék körülöttünk. Bánunk minden olyan alkalmat az életünkben és

szolgálatunkban, amikor Isten Örömhírére elfedte a mi önzésünk, a mi bűneink. Ezekért bocsánatot kérünk, elsősorban Istentől, de azoktól az embertársainktól is, akiket megbántottunk, akik elől ezzel eltakartuk a Napot.

A Teremtő dicsérete

Kisebb testvéreként, szerzetesi fogadalmaink által, relativizmustól és önzéstől szenvedő világunkban ragaszkodunk Jézus Krisztus személyéhez, aki az Igazság, és mint ilyen, számunkra nem viszonylagos, nem megkérdőjelezhető. Benne és általa vagyunk közösségben Istennel és egymással is. Ez az alapvető döntés határozza meg életünket, ember- és világképünket. Ezt a szemléletmódot jól kifejezi a Naphimnusz, rendalapítónk imádságos éneke, amelyben az egész teremtett világgal együtt dicséri az Urat. E teremtett világban nem a sötétség uralkodik, hanem a Nap, amely a Legfőbb képe.

A Teremtő dicsérete: testvéreként élni

Szent Ferenc atyánk lelkületével Isten ajándékaként elfogadjuk az egész teremtett valóságot, benne testvéreinket és önmagunkat is. A testvéri élet számunkra elsősorban nem elmélet vagy ideológia, hanem konkrét életforma, amelyben megtanulunk szeretni, áldozatot hozni, önmagunkból adni, és megosztani, amink van, soha nem különbnek tartva magunkat a másiktól.

A Teremtő dicsérete: életigenlés és az emberi méltóság tisztelete

Emberi élet

A Teremtő Isten szeretete kötelez minket a teremtés, és mindenekelőtt a Teremtő Lélek által életre lehelt ember föltétlen tiszteletére, elfogadására. Ebből fakadóan elutasítjuk a gyilkolást minden fajtáját: az abortuszt, az eutanáziát, a háborús öldöklést, népiirtást vagy a békétlenségéből, haszonszerzésből elkövetett emberölést. Ugyanígy elutasítunk minden, az emberi életet nem tisztelő, azt kiiktató, manipuláló vagy abba önző módon beavatkozó, természetidegen eljárást is. Ugyanakkor testvéri figyelemmel akarunk fordulni a környezetünkben lévő minden testi vagy lelki szenvedéssel élő embertársunk felé, a Gondviselést kérve, és tőlünk telhetően enyhítve szenvedésüket. Elhatározásunk az is, hogy támogassuk a családokat.





Úgy tekintünk minden családra, mint amely az emberi személy elfogadásának, növekedésének legfőbb helye, s amely a szeretetkapcsolatok iskolájaként a társadalom alapvető intézménye. Szándékunk azok felé is szeretettel fordulni, felajánlva a magunk lelki családját, akik család nélkül vagy sebzett, bizonalmosított, zűrzavaros, békétlen családban élnek a világban. Elköteleztünk vagyunk a gyermek- és ifjúságvédelem, valamint a sérülékeny felnőttek védelme terén.

Lelekiismereti szabadság

Az emberre úgy tekintünk, mint akinek a méltósága Istentől kapott méltóság, amelynek fontos sajátja a szabad akarat, a tiszta értelem és a jó lelkiismeret. Ugyanakkor hitünkben fakadóan valljuk, hogy az egyes ember akarata csak az Isten akaratával megegyezően tud szabad lenni, értelme a Szentlélektől megvilágosítva tud tiszta lenni, és a lelkiismerete csak az Isten jóságával megegyezően tud jó lenni. Az emberi cselekvés abszolút mércéje nem az ember, hanem az Örökkévaló, az Egyetlen, aki Jézus Krisztusban kinyilatkoztatta magát.

Nemiség

Emberképünk része, hogy a kinyilatkoztatás szerint férfiak és nők teremtettünk. Ez a gyönyörű kettősség az életadó egység, egyesülés feltétele. Károsnak vallunk minden nézetet, amely ezt megkérdőjelezi vagy tagadja. Férfi szerzetesek vagyunk, férfi voltunk Istentől kapott ajándék. Emberi szexualitásunkat Isten ajándékeként, Isten szerelméből a tisztaság fogadalmának a megtartásával éljük és becsüljük meg. Ez a hűség nincs küzdelem nélkül és személyes érettséget kíván. Ez utóbbi a rendbe lépés feltétele is. Mindebben számunkra folszabadítóan irányadó a katolikus Egyház tanítása és előírásai.

Származás és nemzeti hovatarozás

Mivel az Úr Jézus is konkrét nép körében, emberi családba született, ezért számunkra bármely ember származása, családi és nemzeti hovatarozása tiszteletreméltó érték. Isten a mi Atyánk, Ő van mindenk és mindannyiunk fölött. Amikor ezt elfogadjuk, akkor vagyunk képesek arra, hogy hazánkat szeretve testvéri megbecsüléssel, minden rosszindulatú előítélet nélkül viseltessünk a többi nemzet iránt.

A Teremtő dicsérete: felelősség a teremtés védelmében

Kisebb testvérként akarunk jelen lenni a teremtett világban: meghallva és szívünkbe vésve a Naphimnuszt, a teremtett világban nem harcot akarunk vívni az elemekkel; nem akarjuk az állandó fogyasztással önzőn, eszelősen kizsákmányolni, kizsigerelni azokat, hanem mint nővéreinket és fivéreinket, tisztelettel szemlélve, oltalmazva, értük a Legfőlségesebbnék hálát adva, szolgálva őket, javukat akarjuk, tudva, hogy így ők is szolgálatunkra, javunkra lesznek.

A Teremtő dicsérete: otthon lenni a Katolikus Egyházban

Szent Ferenc a Katolikus Egyházban otthon volt. Itt olyan kincseket kapott, amelyek életre szólóan lenyűgözték őt. Itt ismerte meg Istent és az ő akaratát, itt hallgatta Jézust az Evangéliumban, és itt ámult Isten alázatán, amint a pap kezében az oltár fölött megjelenik, s kínálja magát az Eucharishtiában. Szerencsésnek tudta magát, hogy neki, bűnösnek is helye lehet az Egyházban, a könyörületre szoruló közösségében, s ezért Jézus iránti szeretete nem volt elválasztható az Egyház szeretetétől. Nem tudott azonosulni a korabeli szektás, harcias egyházkritikával. Nem azért, mert nem látta a rosszat, hanem mert, mint a karácsonyi pásztorokat, annyira elbűvölte a Gyermek Jézus, hogy nem törődött a szennyes jászollal, és a füstös, bűzös barlangistállóval. Egyszerűen Lényeg-látó volt.

Ilyen belátással, alázatos szolgálattal kívánunk mi is otthon lenni a Katolikus Egyházban.

A Teremtő dicsérete: hirdetni az Evangéliumot szóval és tettel

A Jóisten hívására válaszolunk, és küldetését, misszióját teljesítjük, amikor jelen vagyunk az óvodások és a diákok számára a közoktatásban, szolgálatára vagyunk a rászorulóknak és a betegeknek szociális vállalkásainkban, adjuk a Jóistentől kapott kincseket a lekipásztori szolgálatban, és a különböző kultúrák, a tudomány, a teológia, a művészetek munkásai vagyunk. Szüntelenül tanuljuk Szent Ferencről a kínálás tudományát: nem ráerőszakolni, hanem fölkinálni az evangéliumi kincset. Isten minden embert üdvözíteni akar, ezért Jézus Krisztus Evangéliumát hirdetni akarjuk azoknak, akik már megismerték, azoknak, akik még nem hallottak róla, és azoknak is, akik bár megismerték, de valamilyen oknál fogva eltávolodtak tőle. Reményünk, hogy bárhol vagyunk jelen a világban, Szent Ferenc atyánkkal együtt mondhatjuk mindenkinek:

Az Úr adjon neked békét!

2022. október 4.

a kisebb testvérek

Hirdetések

Vasárnap a 10 órás szentmisében járulnak a gyermekek az **első szentáldozáshoz**.

Október 13-án, csütörtökön, Fatimai Szűz Mária jelenésének emlékére engesztelő szentségimádást tartunk a 9.00 órai szentmise után a nyugdíjas testvéreinkből álló közösség, a Fatimai csoport részvételével.

Október 14-én, pénteken – 18.00 órakor folytatódik a „Ferencs esték” előadássorozat. Az előadó: Zsuffa Tünde író. Az előadás címe: Kereszt és áldozat.

Október 23-án – Missziós vasárnap, a perselyadományokat a missziók javára gyűjtjük. Egyben imádkozzunk az Egyház missziós munkájáért és a misszionáriusokért!

Október 16-án, 23-án és 30-án a szentmisék után a templom bejáratánál be lehet fizetni az **egyházi hozzájárulást**. Ezzel szeretnénk megkönnyíteni a befizetést. **Hálásan köszönjük a hozzájárulást.**

2022. október 1. és november 28. között népszámlálást tartanak Magyarországon. Arra buzdítunk minden katolikus testvérünket, hogy a népszámlálás alkalmával a kérdőív 14. kérdésére válaszolva, vallja meg a római katolikus/ vagy görögkatolikus valláshoz tartozását.

November 1-je és 30-a között az esti 18.00 órás szentmiséket elhunytjainkért ajánljuk fel. Kérjük, hogy a lezárt borítékokba helyezték el az elhunytak nevét (több nevet is felírhatunk), a szentmisékre szánt adományt, és az irodába vigyük be. Az elhunytjaink nevét tartalmazó borítékokat minden szentmisén az oltárra helyezzük.